

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

[૨૦૨૧] ૮ એસસીઆર ૪૩૨

કેન્દ્રીય ભારત સરકાર

વિરુદ્ધ

રાજ દેવી અલીયસ રાજ કુમાર અને અન્ય

(સિવિલ અપીલ નંબર ૪૬૨૩/૨૦૨૧)

૦૫ ઓગસ્ટ, ૨૦૨૧

[ન્યાયમૂર્તિ કે. એમ. જોસેફ અને ન્યાયમૂર્તિ એસ. રવિન્દ્ર ભટ્ટ]

વ્યાજ-સોલેશિયમ પર ચૂકવવાપાત્ર-હુકમનામું અમલમાં મૂકવામાં આવ્યું હતું અને એક્ઝિક્યુશન કોર્ટે આદેશ પસાર કર્યો હતો જે અપીલકર્તા દ્વારા તકરાર લેવામાં આવેલ હતી, જેના દ્વારા અપીલકર્તાને પ્રથમ પ્રતિવાદી તેના કબજામાંથી

વંચિત થઈ ગયાની તારીખથી સોલેશિયમ પર વ્યાજ ચૂકવવાનો નિર્દેશ આપવામાં આવ્યો છે-વિચારણા માટે જે વિવાદ ઊભો થાય છે તે એ છે કે કબજો મેળવવાની તારીખથી સોલેશિયમ પર વ્યાજ ચૂકવવાપાત્ર છે કે કેમ તે પ્રથમ પ્રતિવાદી પાસેથી લેવામાં આવ્યું હતું-ભૌતિક કબજો ૧૬/૦૬/૧૯૯૦ પર લેવામાં આવ્યો હતો-જોકે, અપીલકર્તાની દલીલ એ છે કે આ એક એવો કેસ છે જે સુપ્રીમ કોર્ટ દ્વારા ગુરપ્રીત સિંહ વિરુદ્ધ ભારત સંઘ (૨૦૦૬) ૮ એસ. સી. સી. ૪૫૭ માં જાહેર કરાયેલ સિદ્ધાંત મુજબ વ્યાજ લાગુ થશે અને સોલેટિયમ પર વ્યાજ માત્ર સુંદર વિરુદ્ધ ભારત સંઘ (૨૦૦૧) ૭ એસ. સી. સી. ૨૧૧ માં સુપ્રીમ કોર્ટના ચુકાદાની તારીખ ૧૯/૦૯/૨૦૦૧ થી જ આપી શકાય છે. પસાર કરવામાં આવેલા ચુકાદામાં, તે સ્પષ્ટ છે કે સોલેટિયમ પર વ્યાજ મંજૂર કરવામાં આવતું નથી-જે મંજૂર કરવામાં આવે છે તે માત્ર સોલેટિયમ છે-પ્રથમ પ્રતિવાદી દ્વારા કરવામાં આવેલી અપીલમાં ઉચ્ચ ન્યાયાલયનો ચુકાદો, તેમાં પણ, તે સ્પષ્ટ છે કે ઉચ્ચ અદાલતે સોલેટિયમ પર વ્યાજ મંજૂર કર્યું નથી-તેથી, તે એક એવો કેસ છે જેની કાર્યવાહી ગુરપ્રીત સિંહમાં કરવામાં આવેલી કાયદાની ઘોષણાના સંદર્ભમાં થવી જોઈએ, જેમાં એવું માનવામાં આવ્યું હતું કે "પરંતુ જો સંદર્ભ અદાલત અથવા અપીલ અદાલતનો ચુકાદો ખાસ કરીને સોલેટિયમ પરના વ્યાજના પ્રશ્નનો સંદર્ભ આપતો નથી અથવા એવા કિસ્સાઓમાં કે જ્યાં દાવો ન હતો સંદર્ભ અદાલત અથવા અપીલ અદાલત દ્વારા સ્પષ્ટ અથવા પરોક્ષ રીતે કરવામાં આવ્યું હોય અને નકારી કાઢવામાં આવ્યું હોય, અને માત્ર વળતર પરનું

વ્યાજ આપવામાં આવે છે, તો પછી તે અમલ અદાલત માટે સુંદરનો ગુણોત્તર લાગુ કરવા માટે ખુલ્લું રહેશે અને કહેશે કે આપવામાં આવેલા વળતરમાં વળતરનો સમાવેશ થાય છે અને આવી સ્થિતિમાં રકમ પરનું વ્યાજ અમલમાં મૂકવાનો નિર્દેશ આપી શકાય છે. નહિંતર, અમે એ પણ સ્પષ્ટ કરીએ છીએ કે સોલેટિયમ પરના આવા વ્યાજનો દાવો માત્ર બાકી ફાંસીની સજાઓમાં જ કરી શકાય છે અને બંધ ફાંસીની સજાઓમાં નહીં અને ફાંસીની અદાલત સુંદર (૧૯/૦૯/૨૦૦૧) માં ચુકાદાની તારીખથી તેની વસૂલાતની મંજૂરી આપવા માટે હકદાર રહેશે અને કોઈ પણ અગાઉના સમયગાળા માટે નહીં "–આમ, એવો આદેશ આપવામાં આવે છે કે પ્રથમ પ્રતિવાદી સુંદર વિરુદ્ધ ભારત સંઘની તારીખથી સોલેટિયમ પર વ્યાજ મેળવવા માટે હકદાર રહેશે. ૧૯/૦૯/૨૦૦૧–તદનુસાર, અપીલની મંજૂરી છે.

ગુરપ્રીત સિંહ વિરુદ્ધ યુનિયન ઓફ ઈન્ડિયા (૨૦૦૬)
૮ એસ.સી.સી ૪૫૭:[૨૦૦૬] ૭ પૂરક.એસસીઆર
૪૨૨; સુંદર વિરુદ્ધ ભારત સંઘ (૨૦૦૧) ૭ એસસીસી
૨૧૧:[૨૦૦૧] ૩ પૂરક.એસસીઆર ૧૭૬–તેના પર
આધાર રાખ્યો હતો.

ભારતની કેન્દ્ર સરકાર વિરુદ્ધ બખ્તા અને અન્ય વગેરે
(એસએલપી (સી) નંબર ૨૧૭૮૪-
૨૧૭૯૯/૨૦૧૩)-નો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે.

કેસ કાયદો સંદર્ભ

[૨૦૦૬] ૭ પૂરક.એસ. સી. આર. ૪૨૨ પેરા ૪ પર આધાર રાખે છે

[૨૦૦૧] ૩ પૂરક.એસ. સી. આર. ૧૭૬ પેરા ૪ પર આધારિત હતું.

સિવિલ અપીલેટ જ્યુરિસડીક્શન:સિવિલ અપીલ નંબર
૪૬૨૩/૨૦૨૧.

ચંદીગઢ ખાતે પંજાબ અને હરિયાણા હાઈકોર્ટના સીઆર નંબર
૧૪૦૦/૨૦૧૫ (ઓ & એમ) માં ૦૪/૦૭/૨૦૧૬ ના ચુકાદા અને
આદેશમાંથી.

સુશ્રી ઐશ્વર્યા ભાટી, એ. એસ. જી., એ. કે. કોહલી, સુશ્રી રુચિ કોહલી,
સુશ્રી સૌદામિની શર્મા, સુશ્રી સુહાસિની સેન, સિદ્ધાંત કોહલી, એ. કે. શર્મા,
મુકેશ કુમાર મારોરિયા, અપીલકર્તાના વકીલો.

મેરુસાગર સામંતારાય, પ્રતિવાદીઓ માટે વકીલ.

કોર્ટનો આદેશ જાહેર કરવામાં આવ્યો હતો

ન્યાયમૂર્તિ કે. એમ. જોસેફ.

વિશેષ રજા અરજી દાખલ કરવામાં વિલંબને માફ કરવામાં આવે છે.

પરવાનગી મંજૂર.

અમે અપીલકર્તા વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન એડિશનલ સોલિસિટર જનરલ સુશ્રી એશ્વર્યા ભાટી અને પ્રથમ પ્રતિવાદીના વિદ્વાન વકીલ શ્રી જે. એસ. થિંડને સાંભળ્યા છે.

વિવાદિત ચુકાદા દ્વારા, ઉચ્ચ અદાલતે ૧૧/૧૧/૨૦૧૪ તારીખના આદેશને સમર્થન આપ્યું હતું, જેના દ્વારા અપીલકર્તા દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલા વાંધાઓનો અમલ અદાલત દ્વારા કરવામાં આવ્યો હતો અને અપીલકર્તાને ૧૨/૦૧/૨૦૧૫ પર અથવા તે પહેલાં ચુકવણી કરવાનો નિર્દેશ આપવામાં આવ્યો હતો.

અમારા વિચારણા માટે જે વિવાદ ઊભો થાય છે તે એ છે કે પ્રથમ પ્રતિવાદી પાસેથી કબજો લેવામાં આવ્યો તે તારીખથી વ્યાજ ચૂકવવાપાત્ર છે કે કેમ.તેમાં કોઈ શંકા નથી કે આ કેસમાં ભૌતિક કબજો ૧૬/૦૬/૧૯૯૦ પર લેવામાં આવ્યો હતો.જો કે, અપીલકર્તાની દલીલ એ છે કે આ એક એવો કેસ છે જ્યાં આ અદાલત દ્વારા ગુરપ્રીત સિંહ વિરુદ્ધ ભારત સંઘ (૨૦૦૬) ૮ એસસીસી ૪૫૭ માં જે સિદ્ધાંત રજૂ કરવામાં આવ્યો છે તે લાગુ થશે અને સોલેશિયમ પર વ્યાજ માત્ર સુંદર વિરુદ્ધ ભારત સંઘ (૨૦૦૧) ૭ એસસીસી ૨૧૧ એટલે કે ૧૯/૦૯/૨૦૦૧ માં આ અદાલતના ચુકાદાની તારીખથી જ આપી શકાય છે.

આપણે ઉચ્ચ ન્યાયાલયના તર્કની નોંધ લઈ શકીએ છીએ, જે નીચે મુજબ છે:

“પ્રતિવાદી નંબર ૧-દાવેદાર-જમીન માલિક વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલ શ્રી જે. એસ. થિન્ડ રજૂ કરે છે કે આ અદાલતે આર. એફ. એ. નો નિર્ણય કરતી વખતે રાહત અને વ્યાજનું તત્વ મંજૂર કર્યું હતું અને આ તારણોને માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા સમર્થન આપવામાં આવ્યું છે.આ હકીકત બીજી બાજુ દ્વારા વિવાદિત નથી.તેઓ રજૂ કરે છે કે સોલેશિયમ અને વ્યાજ આપતો

ચુકાદો હુકમનો ભાગ ન હોવાને કારણે માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે સ્પેશિયલ લીવ પિટિશન (સિવિલ) નંબર ૨૧૭૮૪-૨૧૭૮૯/૨૦૧૩ (કેન્દ્ર સરકાર, શ્રુ ડિક્લેન્સ એસ્ટ વિરુદ્ધ બખ્તા અને અન્ય વગેરે) માં પસાર કરાયેલા ૨/૦૧/૨૦૧૪ ના આદેશ દ્વારા પહેલેથી જ સમર્થન આપ્યું છે.અન્ય બાબતોમાં પણ, જમીન માલિકોએ કાર્યકારી અદાલતના તારણો પર પ્રહારો કર્યા હતા અને તેને આ અદાલત દ્વારા સિવિલ રિવિઝન નંબર ૩૧૬૦/૨૦૧૨ અને અન્ય સંબંધિત બાબતો (પરિશિષ્ટ પી-૧૦) માં પસાર કરાયેલા ૨૧/૦૨/૨૦૧૩ ના આદેશ દ્વારા સમર્થન આપવામાં આવ્યું છે.આ હકીકત પણ અરજદારના વકીલ દ્વારા વિવાદિત નથી.

ઉપરોક્ત તથ્યોને ધ્યાનમાં રાખીને, મને પડકાર હેઠળના ક્રમમાં કોઈ ગેરકાયદેસરતા અને વિકૃતિ દેખાતી નથી.આક્ષેપિત આદેશમાં કોઈ દખલગીરીની જરૂર નથી.”

તેથી, પહેલેથી જ નોંધવામાં આવ્યું છે તેમ, પ્રશ્ન ઊભો થાય છે કે શું આ કેસની હકીકતોમાં, પ્રથમ પ્રતિવાદી ભૌતિક કબજોથી

વંચિત હોવાની તારીખથી અથવા સુંદર સુપ્રામાં ચુકાદાની તારીખથી વ્યાજ મેળવવા માટે હકદાર હતો.

આ કેસમાં ચુકાદો ૧૨/૦૬/૧૯૯૦ પર પસાર કરવામાં આવ્યો હતો.સંબંધિત ભાગ વાંચે છે:

“જમીનના માલિકો અને રસ ધરાવતી વ્યક્તિઓ જમીનની કુલ કિંમત પર સંપાદનની ફરજિયાત પ્રકૃતિને ધ્યાનમાં રાખીને ૩૦ ટકા વળતર મેળવવા માટે હકદાર રહેશે.અધિનિયમની કલમ ૨૩ની સુધારેલી દરખાસ્તને ધ્યાનમાં રાખીને જમીન માલિકો પણ કલમ ૪ હેઠળ જાહેરનામાની તારીખથી બજાર મૂલ્ય પર ૧૨ ટકાના દરે વધારાની રકમ મેળવવા માટે હકદાર છે, જે જમીન સંપાદન અધિનિયમ, ૧૮૯૪ની કલમ ૧૧ (iii) હેઠળ યોગ્ય સરકારની મંજૂરી અને ભંડોળની ફાળવણી પછી પછીથી ચૂકવવામાં આવશે.જમીન માલિકો કબજો લેવાની તારીખથી વળતરની બાકીની રકમ પર ૧૨ ટકા વધારાની રકમ મેળવવા માટે પણ હકદાર છે અને અંતિમ ચુકવણી ન થાય ત્યાં સુધી કબજાના

સંબંધમાં બાકીની રકમ પર વાર્ષિક ૯ ટકાના દરે વધારાનું વ્યાજ મેળવી શકે છે.”

એવી તકરાર નથી કે પ્રથમ પ્રતિવાદીએ અન્ય લોકો સાથે ચુકાદાની અપીલ કરી હતી અને ચુકાદામાં, ઉચ્ચ અદાલતે વળતરમાં વધારો કરીને અપીલકર્તાઓને રાહત આપી હતી અને રાહત ભાગની નોંધ લેવી જરૂરી છે જે નીચે મુજબ છે:

“ડૉ. બલબીર સિંહના કેસમાં (ઉપરોક્ત) આપેલા તર્કને અપનાવતી વખતે અને અહીં ઉપર જણાવેલા કારણો અને સંજોગોને ધ્યાનમાં રાખીને, દાવેદારો દ્વારા પસંદ કરવામાં આવેલી નિયમિત પ્રથમ અપીલ અંશતઃ સ્વીકારવામાં આવે છે જ્યારે ભારત સંઘ દ્વારા પસંદ કરવામાં આવેલી અપીલને બરતરફ કરવામાં આવે છે.પરિણામે, દાવેદારો જમીન સંપાદન અધિનિયમની કલમ ૨૩ (૧-એ), ૨૩ (૨) અને ૨૮ હેઠળ, ખાસ કરીને, તેમને ઉપલબ્ધ તમામ વૈધાનિક લાભો સાથે એકર દીઠ રૂ.૪,૦૬ રૂપિયા, ૩૨૦.૦૦ ની રકમ મેળવવા માટે હકદાર રહેશે. જોકે, ખર્ચ અંગે કોઈ આદેશ આપવામાં આવશે નહીં.”

તેમાં કોઈ શંકા નથી કે ઉપરોક્ત ચુકાદો અંતિમ બની ગયો છે, અપીલ અને વિશેષ રજા અરજી રદ કરવામાં આવી રહી છે.

હુકમનામું અમલમાં મૂકવામાં આવ્યું હતું અને અમલ અદાલતે આદેશ પસાર કર્યો છે જે અહીં અપીલકર્તા દ્વારા આક્ષેપ કરવામાં આવ્યો છે, જેના દ્વારા અપીલકર્તાને પ્રથમ પ્રતિવાદી તેના કબજામાંથી વંચિત હોવાની તારીખથી વળતર પર વ્યાજ ચૂકવવાનો નિર્દેશ આપવામાં આવે છે.

ઉચ્ચ અદાલતે આ કેસમાં એ આધાર પર કાર્યવાહી કરી હતી કે પ્રથમ પ્રતિવાદીની તરફેણમાં સોલેશિયમનો આદેશ આપવામાં આવ્યો હતો એટલું જ નહીં, પરંતુ પ્રથમ પ્રતિવાદીને સોલેશિયમ પર વ્યાજનો લાભ પણ આપવામાં આવ્યો હતો.

બીજો મુદ્દો કે જેના પર હાઈકોર્ટના ચુકાદાનું સમર્થન કરવામાં આવે છે તે છે કેન્દ્ર સરકાર વિરુદ્ધ બખ્તા અને અન્ય વગેરે (એસ.એલ.પી. (સી) નંબર ૨૧૭૮૪-૨૧૭૯૯/૨૦૧૩) ના કેસમાં આ કોર્ટ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલો આદેશ.

અપીલકર્તાનું વલણ એ છે કે આ એક એવો દાવો છે જેમાં આ બાબતને ગુરુપ્રીત સિંહ સુપ્રામાં ઉલ્લેખિત કાયદાના સંદર્ભમાં ઉકેલવી આવશ્યક છે. ઘોષણાનો સંબંધિત ભાગ ચુકાદાના પેરા ૫૪માં જોવા મળે છે:

૫૪. આ ખંડપીઠે અન્ય એક પ્રશ્ન પણ ઉઠાવ્યો હતો અને તેનો જવાબ માંગ્યો હતો, જોકે તેનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો ન હતો. દેશભરમાં અદાલતોમાં પડતર વિવિધ કેસોમાં પ્રશ્ન ઊભો થાય છે તે ધ્યાનમાં લેતા, અમે વકીલને તે પ્રશ્ન પર અમને સંબોધવાની મંજૂરી આપી. તે પ્રશ્ન એ છે કે શું સુંદર (૨૦૦૧) ૭ એસ. સી. સી. ૨૧૧ના નિર્ણયના પ્રકાશમાં, એવોર્ડ મેળવનાર/હુકમનામું ધારક અમલમાં મૂકેલા વ્યાજ પર વ્યાજનો દાવો કરવા માટે હકદાર હશે, જો કે તે હુકમનામા દ્વારા ખાસ મંજૂર કરવામાં આવ્યું નથી. તે સારી રીતે નક્કી કરવામાં આવ્યું છે કે ફાંસીની અદાલત હુકમનામું પાછળ ન જઈ શકે. જો, તેથી, સોલેટિયમ પરના વ્યાજ માટેનો દાવો કરવામાં આવ્યો હોય અને તેને સંદર્ભ અદાલત અથવા અપીલ અદાલતના ચુકાદા અથવા હુકમનામા દ્વારા સ્પષ્ટ રીતે અથવા જરૂરી સૂચિતાર્થ દ્વારા નકારવામાં આવ્યો હોય, તો અમલ અદાલતે સુંદરના આધારે

સોલેટિયમ પરના વ્યાજ માટેના દાવાને આ આધાર પર નકારી
કાઢવો જરૂરી રહેશે કે અમલ અદાલત હુકમનામાથી અલગ ન જઈ
શકે.પરંતુ જો સંદર્ભ અદાલત અથવા અપીલ અદાલતનો ચુકાદો
ખાસ કરીને સોલેશિયમ પરના વ્યાજના પ્રશ્નનો ઉલ્લેખ કરતો નથી
અથવા એવા કિસ્સાઓમાં કે જ્યાં દાવો કરવામાં આવ્યો ન હતો
અને સંદર્ભ અદાલત અથવા અપીલ અદાલત દ્વારા સ્પષ્ટ અથવા
ગર્ભિત રીતે નકારી કાઢવામાં આવ્યો ન હતો, અને માત્ર વળતર
પરનું વ્યાજ આપવામાં આવ્યું હોય, તો તે અમલ અદાલત માટે
સુંદરનો ગુણોત્તર લાગુ કરવા માટે ખુલ્લું રહેશે અને કહેશે કે
આપવામાં આવેલા વળતરમાં સોલેશિયમનો સમાવેશ થાય છે
અને આવી સ્થિતિમાં રકમ પરના વ્યાજને અમલમાં મૂકવાનો
નિર્દેશ આપી શકાય છે.નહિંતર, .અમે એ પણ સ્પષ્ટ કરીએ છીએ
કે સોલેટિયમ પરના આવા વ્યાજનો દાવો માત્ર બાકી ફાંસીની
સજાઓમાં જ કરી શકાય છે અને બંધ ફાંસીની સજાઓમાં નહીં
અને ફાંસીની અદાલત સુંદર (૧૯/૦૯/૨૦૦૧) માં ચુકાદાની
તારીખથી તેની વસૂલાતની મંજૂરી આપવા માટે હકદાર રહેશે અને
કોઈ પણ અગાઉના સમયગાળા માટે નહીં.અમે એ પણ સ્પષ્ટ
કરીએ છીએ કે આમાં હુકમનામું ધારક દ્વારા કોઈ પુનઃ વિનિયોગ
અથવા નવા વિનિયોગનો સમાવેશ થતો નથી.આ પ્રશ્ન પર

બહુવિધ મુકદ્દમા ટાળવા માટે અમે ભારતના બંધારણની કલમ ૧૪૧ અને ૧૪૨ હેઠળ અમારી સત્તાનો ઉપયોગ કરીને પણ સ્પષ્ટતા દ્વારા સંકેત આપ્યો છે.”

અમે ચુકાદાની શરતો તેમજ પ્રતિવાદીઓ દ્વારા કરવામાં આવેલી અપીલમાં હાઈકોર્ટના ચુકાદાની પણ નોંધ લીધી છે.

જ્યાં સુધી પસાર થયેલા ચુકાદોની વાત છે, તે સ્પષ્ટ છે કે સોલેટિયમ પર વ્યાજ મંજૂર થતું જોવા મળતું નથી.જે આપવામાં આવે છે તે માત્ર સોલેટિયમ છે.પ્રથમ પ્રતિવાદી દ્વારા કરવામાં આવેલી અપીલમાં ઉચ્ચ અદાલતના ચુકાદા તરફ આગળ વધતા, તેમાં પણ, તે કોઈ પણ શંકાના પડછાયાની બહાર સ્પષ્ટ છે કે ઉચ્ચ અદાલતે સમાધાન પર વ્યાજ આપ્યું નથી.ઉચ્ચ અદાલત દ્વારા જે આપવામાં આવે છે તે અન્ય વૈધાનિક લાભોમાં કલમ ૨૩ (૨) હેઠળનો લાભ છે.આપણે સોલેટિયમ પરના વ્યાજનો સંદર્ભ તપાસી શકતા નથી.તેથી, આ એક એવો કેસ હશે જેની સાથે ગુરપ્રીત સિંહ સુપ્રામાં કરવામાં આવેલી કાયદાની ઘોષણાના સંદર્ભમાં વ્યવહાર કરવો આવશ્યક છે.

પ્રથમ પ્રતિવાદીના વિદ્વાન વકીલ શ્રી જે. એસ. થિંડ, જોકે, હાઈકોર્ટના નિર્ણયને ટેકો આપવા માટે અમને સમજાવવાનો પ્રયાસ કરશે કે હાઈકોર્ટ દ્વારા

વિવાદિત ચુકાદામાં જાણવા મળ્યું છે તેમ, ભારત સરકાર હાઈકોર્ટના ચુકાદા સામે હાથ ધરવામાં આવેલી વિશેષ પરવાનગી અરજીમાં નિષ્ફળ ગઈ હતી, જે કેન્દ્ર સરકાર વિરુદ્ધ બખ્તા અને અન્ય વગેરેના કેસમાં અમલની કાર્યવાહીમાંથી પણ ઉદ્ભવી હતી, જે પણ તે જ ચુકાદામાંથી ઉદ્ભવી હતી.

અમે તે આદેશનો અભ્યાસ કર્યો છે જેના પર પ્રતિવાદીના વિદ્વાન સલાહકાર દ્વારા આધાર રાખવામાં આવે છે.તે સાચું છે કે અપીલકર્તા દ્વારા હાથ ધરવામાં આવેલી વિશેષ રજા અરજી રદ કરવામાં આવી હતી.જો કે, જે નોંધવું યોગ્ય છે તે એ છે કે ઉપરોક્ત કેસમાં કયો મુદ્દો સામેલ હતો.બાબતોના સમૂહમાં, ઉપરોક્ત કેસમાં કાર્યકારી અદાલતે સુંદર સુપ્રામાં ચુકાદાની તારીખથી રાહત પર વ્યાજનો આદેશ આપ્યો હતો.આ તે આદેશ હતો જેને ઉચ્ચ અદાલતે તેના ૨૫/૦૧/૨૦૧૩ ના ચુકાદા દ્વારા સમર્થન આપ્યું હતું.અમે ઉપરોક્ત ચુકાદાના ફક્ત ૬ ની જ નોંધ લઈ શકીએ છીએ:

“૬. આ સત્તામંડળોએ રજૂ કરેલા કાયદાકીય પ્રસ્તાવને ધ્યાનમાં રાખીને, કોર્ટ ઓફ રેફરેન્સ/એક્ઝિક્યુટિંગ કોર્ટ ૧૯ સપ્ટેમ્બર, ૨૦૦૧થી અમલની કાર્યવાહીમાં સોલેશિયમ પર વ્યાજને મંજૂરી આપવા માટે સંપૂર્ણપણે ન્યાયી હતી.”

આ આદેશ આ અદાલત સમક્ષ વિશેષ પરવાનગી અરજીનો વિષય હતો જે રદ કરવામાં આવ્યો હતો. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો, આ તે કેસ હતો જ્યાં એકિઝક્યુટિંગ કોર્ટે ગુરપ્રીત સિંહ સુપ્રામાં સિદ્ધાંત લાગુ કર્યો હતો અને સુંદરમાં ચુકાદાની તારીખથી સોલેશિયમ પર વ્યાજ આપ્યું હતું., ૧૯/૦૯/૨૦૦૧ અમલની કાર્યવાહીમાં. આ ચુકાદો પ્રતિવાદીના બચાવમાં કેવી રીતે આવી શકે છે તે અમે સમજી શકતા નથી. તેથી અમારો સ્પષ્ટ મત છે કે અપીલને મંજૂરી કરવી જોઈએ. તદનુસાર, અમે અપીલને મંજૂર કરીએ છીએ. વિવાદિત ઓર્ડર અલગ રાખવામાં આવશે. હાઈકોર્ટ સમક્ષ જે આદેશ સામે વાંધો ઉઠાવવામાં આવ્યો હતો તે રદ કરવામાં આવશે અને એવો આદેશ આપવામાં આવ્યો છે કે પ્રથમ પ્રતિવાદી સુંદર (ઉપરોક્ત) ની તારીખથી વ્યાજ મેળવવા માટે હકદાર રહેશે. ૧૯/૦૯/૨૦૦૧.

ખર્ચ અંગે કોઈ ઓર્ડર નથી.

અપીલને મંજૂરી આપવામાં આવી છે.

This judgment has been translated using AI Tool - SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.